

Det ærede Medlem udviklede videre, at man bør yde Sømændene bedre Lokaler og gode Hjem. Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen omtalte ligeledes, at man burde yde Sømandsstanden gode Hjem. Her er vi i Grunden ved Spørgsmaalets Kærne. Man skal fremme Ædruelighed hos Sømændene ved at byde dem gode Lokaler og gode Hjem. Og hvor skal disse gode Lokaler og Hjem ligge? Jeg mener, de maa ligge lige midt i Nyhavn. I Anledning af denne Sag burde Filantroper eller andre tage det Spørgsmaal under meget alvorlig Overvejelse at købe en eller to af disse Beværtninger og Logihuse og oprette et virkeligt Mønstersømandshjem. Det burde ikke have nogen bestemt konfessionel eller kristelig Tendens saa lidt som det modsatte. Det burde være et ganske upolitisk Hjem og uden Præg af nogen som helst Art af Religiositet. Dette Sømandshjem burde ligge dér mellem de andre, for at Sømændene let kunde finde det. Det burde allerede ved sit Ydre adskille sig fra de andre Hjem. Det burde være propert og renligt, have en reel Betjening, og der burde leveres god Mad til nogenlunde rimelige Priser. Det burde kort sagt i sit Ydre og Indre adskille sig fra de Hjem, der nu ligger i Nyhavn, og som nu præger Nyhavn. Jeg tror, som sagt, at vi her i Grunden er ved Spørgsmaalets Kærne. Det at moralisere med Kendsgerninger er mere effektivt end at moralisere med Politiforanstaltninger og med gode Raad. Jeg tror ikke, at man ved Oprettelsen af saadanne Sømandshjem i dette bestemte Kvarter vilde udrydde Drikkeri, og hvad dermed staar i Forbindelse, i dette Kvarter, men paa den anden Side har jeg saa megen Tro til de unge Sømænd, at naar de ser et smukt, rent, veloplyst Hjem, der ligger dér fri for al Fare og Fristelse, der byder dem hyggelige Værelser, reel Behandling og Betjening, vil de i meget stort Tal flokkes om dette Hjem; og dette vil igen give Stødet til, at hele Nyhavns-kvarteret forandrer Karakter. Jeg vender altsaa tilbage til det, jeg sagde før: Jeg tror, det er bedre at moralisere med Kendsgerninger og gode Foranstaltninger end med Ord. Men det at moralisere med de Kendsgerninger, som jeg har foreslaaet her, er selvfølgelig noget dyrere.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af midlertidig Lov Nr. 259 af 18. Maj 1917 om Raadighed over Forsikringssummer for danske Skibe.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 4997.)

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Carl Sørensen: Det foreliggende Lovforslag tager, som ærede Medlemmer vil have set, Sigte paa at frigive de under Krigen baandlagte Forsikringssummer for Skibe, som forliste under Krigen, hvilke Kapitaler det var Meningen skulde benyttes til Anskaffelse af ny Tonnage. Denne Bestemmelse blev truffet ved midlertidig Lov Nr. 259 af 18. Maj 1917 sammen med Forbud imod Salg af Skibe til Udlandet; det var en af de Bestemmelser, Regeringen og Rigsdagen fandt det nødvendigt at træffe under Hensyn til de vanskelige Tilførselsforhold, til de høje Skibsfragter og de høje Skibspriser. Loven af 1917 er i Virkeligheden bortfaldet, hvad angaar Forbudet imod Skibes Salg til Udlandet, idet den kun var gældende indtil Udgangen af Aaret 1920; og hvis vi ikke ved Lov af 4. Oktober 1919 havde vedtaget, at de i Loven af 1917 indeholdte Bestemmelser vedrørende Forsikringssummer for forliste Skibe kun kunde ophæves ved Lov, vilde disse Bestemmelser allerede have været ophævede ved kgl. Resolution, som Forslaget til Loven af 4. Oktober 1919 i sin Tid lød paa. Vi har fra mit Partis Side ikke anset det for nødvendigt at henvise Lovforslaget til Udvalgsbehandling. Jeg skal kun paa mit Partis Vegne anbefale det til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Sundbo: Da mit Partis sædvanlige Ordfører i disse Sager fra Krigsperioden, det ærede Medlem Hr. Hauge, er sygemeldt, skal jeg tillade mig at gøre et Par Bemærkninger om det foreliggende Lovforslag. Den eneste Motivering for, at dette Lovforslag skulde vedtages, er, at da det nu er tilladt at sælge eller at bortfragte Skibe til Udlandet, bør man ogsaa frigive de Forsikringssummer for forliste Skibe, der er baandlagte, før Loven af 4. Oktober 1919 traadte i Kraft. Men nogen nærmere Begrundelse herfor gives ikke, der gives ikke en eneste reel Oplysning om, hvorledes denne Lovgivning har virket, det oplyses ikke en Gang, hvor store Kapitaler det drejer sig om, eller hvor megen ny Tonnage der er anskaffet i Stedet for den